

ÚVOD

*Protože není nic tajného,
co by nemělo vyjít najevo,
a nic nebylo tak skryto,
aby nevyšlo na světlo.*

Evangelium podle Marka, kap. 4.22

Stojím před velkým oceánem. Jeho nedozírné vlny, hrající barvami různých odstínů mi pleskají do nohou. Všechno okolo mne je nekonečné, vysvětlitelné a majestátné. Mohla bych takto stát pořád, zasněně se dívat a pokoušet se proniknout do tajemství přírody. Jsem však jen zrnkem písku a stojím před důležitým úkolem – popsat fenomén Vanga stejně nekonečný a záhadný, jako vlny oceánu. Jsem neobratnou plavkyní. Musím se však ponořit do nejhlubších vod a vylovit z nich nejneuvěřitelnější „zázraky“. Musím je očistit od mystiky a pověr. Musím je popsat ostatním lidem... Uspěji? Nevím. Samotná Vanga mi k tomuto kroku nedává kuráž:

– Taková knížka nyní nemůže být napsána. Jak popíšeš neviditelné, jak obsáhneš celosvětové, jak vysvětlíš nelogické, jak uvěříš v nemateriální? – řekla mi ještě v roce 1979.

Skutečně nevím. Nicméně se jednu svou drzou touhu pokusím uskutečnit. Příroda nám sice dala nedokonalé smysly, ale na druhé straně nás obdařila přáními a obrovskou zvědavostí. To mne po této nebezpečné cestě, kde na každém kroku číhají chyby a hodně jiných nebezpečí, povede. Moje pero je křehké a znalosti o světě bídné. K tomuto těžce dosažitelnému cíli mne posouvá moje láska a obdiv k člověku a fenoménu jménem Vanga, její láska k lidem, její snaha poskytnout jim klid a víru, její úsilí dodat jim kuráž a naději.

Musím na svá bedra tak těžké břemeno brát? Musím. Jasnovidci, proroci a věštcí existovali v celé historii lidstva. Stopy však po sobě zanechali jen v legendách a mýtech. Vanga je ovšem naší současnicí. „Zázraky“ činí před našima očima.

S ohromující přesností proniká do minulosti – daleké i blízké, přítomnosti a budoucnosti. Dotýká se nejtajnějších koutů našich duší, léčí nás z duševních a tělesných bolestí, má přístup k neznámým světům. Přináší nám odtud informace o nejneuvěřitelnějších zázracích. Jednotlivcům, celým národům, městům, státům, celé planetě předpovídá budoucnost, komunikuje s přírodou. Pro ni neexistuje pojem „neživá příroda“. Všechno, co nás obklopuje, vnímá jako celek, jenž žije a vyvíjí se podle zákonů a pravidel, jež jsou pro nás pořád nepochopitelná.

Odpustili by nám někdy naši potomci, kdybychom mlčením obešli fakt, že na konci 20. století žil mezi námi člověk, který dlouhé roky dokazoval své fenomenální schopnosti, ale my bychom jim o něm zanechali pouhé mýty a legendy? A to výlučně proto, že mu zatím nerozumíme a neumíme ho vysvětlit?

Bude dostatečnou omluvou skutečnost, že lidský obzor je ohraničen a my tudíž ustupujeme před vším neobyčejným, takže je pro nás mnohem snazší neznámé odmítnout, namísto toho, abychom mu věnovali potřebnou pozornost, zkoumali ho a studovali?

Tuto osudnou chybu nesmíme udělat, jelikož odmítnout zatím nevysvětlitelné znamená nesloužit pokroku a nové době, nepracovat pro budoucnost.

A právě od budoucí vědy očekáváme odpověď na otázku, co znamená fenomén jménem Vanga, která často říká: „*Přišlo období „zázraků“ a věda v oblasti nemateriálního udělá velké objevy. Vědci zjistí hodně faktů o budoucnosti naší planety a o vesmíru. Údaje budou nalézat ve starých svatých knihách. Mnoho tajemství bude rozluštno.*“

Právě k této budoucí době je nasměrováno veškeré úsilí nevidomé vůdkyně, protože slouží dobru, lásce, kráse a všeobecné harmonii. „*Nastal čas oddělit plevy od zrna, neboť budoucnost bude patřit dobrým lidem a ti budou žít v krásném světě, který si nyní vůbec neumíme představit. Přijde čas oduševnělé práce, lásky a bratrství mezi všemi lidmi na zemi.*“

Neuvěřitelná Vanžina schopnost nás nejdříve ohromí, potom vyvolá náš obdiv a nakonec nás vychovává, protože kontakt s ní v nás nemůže nevyvolat snahu být lidštějším, lepším, soucitnějším k bolestem jiných lidí. Její život – prostý, přirozený a naplněný prací – nás nutí podívat se na naše bytí z jiného úhlu a znovu přehodnotit řadu našich nynějších názorů.

Při psaní této knihy jsem narážela na hodně problémů. Nejdříve to byla slova. Vanžiny předpovědi nebo stavy jsou natolik zvláštní a neuvěřitelné, že je nelze běžnými slovy popsat. Jsou potřebné jiné termíny a jiné názvy. Proto jsem její vysvětlení nechala v takovém znění, v jakém je vyslovila – s jejími pojmy a vysvětlivkami.

Dále jsou to různé případy. Některé jsou natolik fantastické, natolik se vymykají z rámce zdravého rozumu, že jsem se neodvážila je do této knihy zařadit. K rozluštění je ponechám vědcům a odborníkům.

Nakonec zmíním paměť. Neslouží nám ke cti, že jsme si poměrně pozdě začali psát poznámky o Vanžiných fenomenálních projevech. Teď, když jsme se rozhodli (my, její příbuzní) všechno slyšené a viděné sesbírat, se ukázalo, že si nevzpomínáme na všechno co řekla, nebo že si pamatujeme jen části jejích předpovědí. Tím text ochuzujeme o mnohé zajímavé případy, které by Vanžin obraz udělaly ještě jasnějším a plno-krvěnějším.

Ještě před dvaceti pěti lety dr. George Lozanov, tehdejší ředitel Institutu sugestologie, „vytvořil“ potřebu záznamů o její neobyčejné činnosti. Z toho důvodu se celou svou autoritou v oboru parapsychologie zasadil o její „objevení“ světu. Výzkum o ní postavil na vědecký základ. Spolu s týmem specialistů, kteří „jasnovidku“ zkoumali, udělal mezi tisíci návštěvníků anketu. Popsal více než 7 000 případů zarážejících svou přesností. Na magnetofon nahrál stovky Vanžiných seancí, dokonce natočil film.

Velká a téměř nepřekonatelná překážka se vynořila i při seřazování textu. Jak seskupit a popsat tisíce případů, před-

povědí a proroctví, když všechno řečené se týká i mnoha dalších věcí, když ani to nejobyčejnější slovo není vysloveno náhodou a má význam, který je nutné vysvětlit?

Proto má tato kniha hodně nedostatků. Žádný pokus změnit ji podle rad přátel a odborníků však očekávaný výsledek nepřinesl. Jakoby žila vlastní život a kladla odpor každému, i tomu nejmenšímu zásahu.

Její největší předností je její hodnověrnost. Snažila jsem se v „čistém tvaru“ zachovat vše, co Vanga vyslovila. Velmi přesně jsem se pokusila popsat všechno, co jsem viděla a slyšela. Nejen já, ale také moje matka a moje rodina. Nesnažila jsem se parafrázovat nebo měnit Vanžina prohlášení jen proto, aby zněla „normálněji“ nebo „přirozeněji“. Zároveň si uvědomuji zodpovědnost, kterou nesu za každý napsaný řádek. Často jsem viděla skeptické úsměvy. Mnohokrát jsem ztrácela víru a pochybovala jsem, zda mnou zachycené a napsané bude lidmi pochopeno. Dojdou k jejich srdcím Vanžina vysoce humánní poselství, uvěří jim? Všechny pochybnosti zmizely, když jsem si vzpomněla na její slova: „*Kdo má uši – ať slyší, kdo má um a rozum – ať přemýšlí...*“

Kromě toho jsem si nikde nedovolila vyjádřit vlastní názor nebo dodat komentář. Ať si každý, kdo si následující řádky přečte, vytvoří vlastní názor sám.

ZÁZRAK JMÉNEM VANGA

Každý čestný pokus o proniknutí do budoucnosti určitě vzbudí zájem řady lidí. Vědecký zmatek je však už na smrt omrzel. A tak raději méně vysvětlujeme co a jak, a raději více vyprávíme...

John Windom

My, její neteře a synovci, děti její sestry, jsme s ní rostly a od malička jsme úplně přirozeně přijímaly její zvláštní chování a její činnost. Jen někdy jsme nemohly pochopit, proč naše teta bledne, proč najednou omdlévá a proč jí z úst vychází